

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY BIAŁE BŁOTA**

z dnia 2013 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi Pani Karoliny Ewertowskiej na działalność Wójta Gminy Białe Błota.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675, z 2011 r. Nr 21, poz. 113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 149, poz. 887 z 2012 Nr 567, z 2013 r. poz. 153) w związku z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682, Nr 181, poz. 1524, z 2008 r. Nr 229, poz. 1539, z 2009 r. Nr 195, poz. 1501, Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 167, poz. 1131, Nr 182, poz. 1228, Nr 254, poz. 1700, z 2011 r. Nr 6, poz. 18, Nr 34, poz. 173, Nr 106, poz. 622, Nr 186, poz. 1100) uchwala się, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi na działalność Wójta Gminy Białe Błota złożonej przez p. Karolinę Ewertowską, reprezentowaną przez pełnomocnika adwokata Janusza Mazura i zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Rewizyjnej Rady Gminy Białe Błota w sprawie zarzutów podniesionych w skardze, Rada Gminy Białe Błota uznaje skargę za bezzasadną, z przyczyn określonych w uzasadnieniu.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy zobowiązując go do przygotowania odpowiedzi i przesłania skarżącą odpisu niniejszej uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Skarżąca powołuje się na art. 31 ust. 11 ustawy z 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i odprowadzeniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 ze zm.), który do tej pory nie został zmieniony.

Tymczasem począwszy od 3 sierpnia 2008 r. wprowadzono nowe brzmienie art. 49 kodeksu cywilnego o następującej treści:

" Art. 49. (22) § 1. Urządzenia służące do doprowadzania lub odprowadzania płynów, pary, gazu, energii elektrycznej oraz inne urządzenia podobne nie należą do części składowych nieruchomości, jeżeli wchodzą w skład przedsiębiorstwa. § 2. Osoba, która poniosła koszty budowy urządzeń, o których mowa w § 1, i jest ich właścicielem, może żądać, aby przedsiębiorca, który przyłączył urządzenia do swojej sieci, nabył ich własność za odpowiednim wynagrodzeniem, chyba że w umowie strony postanowiły inaczej. Z żądaniem przeniesienia własności tych urządzeń może wystąpić także przedsiębiorca."

Zachodzi więc pytanie, który przepis stosować: wcześniejszy art. 31, czy późniejszy art. 49 k.c. Powyższe zagadnienie było przedmiotem uchwały Sądu Najwyższego podjętej dnia 13 listopada 2011 r. w sprawie III CZP 26/11, w której orzeczono: "1. Podstawę roszczenia o zobowiązanie do odpłatnego przeniesienia własności urządzeń wodociągowych lub kanalizacyjnych stanowi - od chwili wejścia w życie ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy - kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 116, poz. 731) - art. 49 § 2 k.c.". Sąd Najwyższy uznał (z uzasadnienia), że "zgodnie z regułą *lex posterior derogat legi priori*, art. 31 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków powinien być uznany za usunięty z systemu prawnego." Art. 49 § 2 k.c. jako późniejszy wyłącza zatem stosowanie art. 31 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

W świetle art. 49 § 2 k.c. roszczenie nabycia na własność urządzeń wodociągowych można kierować tylko przeciwko przedsiębiorcy, który je przyłączył do swojej sieci, a więc nie do gminy, czy wójta gminy Białe Błota.

Na marginesie należy dodać, że umowy z 2011 r. zawartej pomiędzy spółką a skarżącą nie wynika, że spółka przejmuje na własność wybudowaną sieć wodociągową. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów osoba, która wybuduje sieć z własnych środków finansowych, dopóki nie przeniesie jej na własność, dopóty jest właścicielem takich urządzeń, pomimo połączenia ich z siecią przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego. ZWiUK może również powoływać się na ustalenia ze skarżącą w sprawie niezwracania jej kosztów budowy sieci, ale są to już rozważania wykraczające poza przedmiot skargi na bezczynność wójta.

Mając powyższe na uwadze przy 5 głosujących "za" i 1 głosie "wstrzymującym się", Komisja Rewizyjna uznała skargę za bezzasadną.